

عنوان مقاله:

پارامتر جایگاه هسته، نمود زبان شناختی در تحلیل اشعار فارسی و گویش های آن

محل انتشار:

نخستین همایش ملی ادبیات فارسی و پژوهشهای میان رشته ای (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی علیزاده - استادیار زبانشناسی دانشگاه بیرجند

جلیل الله فاروقی - استادیار زبانشناسی دانشگاه بیرجند

زین العابدین رحمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

طبق نظریه حاکمیت و مرجع‌گزینی، زبان‌های دنیا دارای دستور همگانی و مشترک بوده و تنها از لحاظ ترتیب قرارگیری پارامترهای زبانی که پارامتر هسته یکی از آنها است، تفاوت دارند. در این مقاله تغییرات پارامترها در ساختارهای بی‌نشان و نشاندار زبان فارسی و مازندرانی بررسی می‌شوند که مشخص می‌گردد ساختار بی‌نشان زبان فارسی در مقوله‌های حرف اضافه ای و اسمی، هسته آغاز و در مقوله‌های صفتی و فعلیهسته پایان است، در حالیکه ساختار بی‌نشان زبان مازندرانی در تمامی این مقوله‌ها به صورت هسته پایان می‌باشد؛ این در حالیست که این پارامترها در اشعار خود را به صورت ساختار نشاندار، نشان می‌دهند. در این مقاله همچنین تغییرات پارامترها به صورت ساختار نشاندار، به سبب حفظ صورت آهنگین شعر، نفوذ معنای شعر در خواننده و یا به خاطر موضوعیت و ارجحیت پیام به صورت تقدم یا تاخر صورت می‌گیرد چرا که هیچ نویسنده تنها می‌تواند یک لغت در آن واحد تولید کند لذا مجبور می‌شود با تقدم و یا تاخر قرار دادن عبارات یا جملات، معنی و یا پیش فرض خود را با درجات متفاوت در ذهن خواننده ایجاد کند.

کلمات کلیدی:

پارامتر هسته - اشعار فارسی - اشعار مازندرانی - زبانشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/168292>

